

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Alina Gałęzowska

Protokolant Aniela Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2016 r. w Środzie Śląskiej

sprawy z powództwa (...) S.A z siedzibą w W.

przeciwko Ł. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Ł. P. na rzecz strony powodowej (...) S.A z siedzibą w W. kwotę 1.761,75 zł (tysiąc siedemset sześćdziesiąt jeden złotych siedemdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 26 listopada 2015r. do 31 grudnia 2015r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonym od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Ł. P. na rzecz strony powodowej (...) S.A z siedzibą w W. kwotę 647,00 zł (sześćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła w dniu 22 listopada 2015 r. do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu Ł. P. o zasądzenie na jej rzecz nakazem zapłaty kwoty 1.761,75 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu strona powodowa podała, że wierzytelność dochodzona przez stronę powodową wynika z umowy pożyczki pieniężnej stanowiącej kredyt konsumencki zawartej w formie pisemnej oznaczonej numerem (...) i wypłaconej w dniu 4 sierpnia 2015 r. Na mocy tej umowy strona powodowa zobowiązała się udzielić pozwanemu pożyczki pieniężnej w kwocie 1100 zł, a pozwany zobowiązał się zwrócić pożyczkę zgodnie z harmonogramem spłat określonym umową wraz z odsetkami umownymi w wysokości stałej stopy procentowej 9 % w stosunku rocznym. Dodatkowo pozwany zobowiązał się zapłacić wraz z każdą ratą pożyczki opłatę administracyjną w wysokości 15 zł miesięcznie oraz jednorazową opłatę przygotowawczą w wysokości 390 zł, która rozdzielana była proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i uiszczana częściowo z każdą ratą w terminach spłat pożyczki. Zadłużenie pozwanego z tytułu umowy pożyczki na dzień wniesienia niniejszego pozwu wynosi 1761,75 zł. Na powyższą kwotę składają się następujące należności: a) kwota 1100 zł stanowiąca sumę niespłaconych rat kapitałowych, b) kwota 28,75 zł skapitalizowanych odsetek umownych zwykłych w wysokości 9 % w stosunku rocznym obliczona od kwoty kapitału 1100 zł od dnia wypłaty tj. 4 sierpnia 2015 r. do dnia rozwiązania umowy tj. 18 listopada 2015 r. c) kwota 123 zł z tytułu kosztów przygotowania i wysyłki monitu, wezwania do zapłaty i ostatecznego wezwania do zapłaty, d) kwota 75 zł z tytułu kosztów przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego, e) kwota 390 zł opłaty przygotowawczej, f) 45 zł opłaty administracyjnej. Umowa pożyczki została rozwiązana przez powoda pismem z dnia 4 listopada 2015 r. za dwutygodniowym wypowiedzeniem z uwagi na opóźnienie w spłacie zadłużenia z umowy przekraczającym 60 dni z dniem 18 listopada 2015 r. ze skutkiem prawnym natychmiastowej wymagalności wszystkich należności z umowy z

dniem 19 listopada 2015 r. Strona powodowa wezwała pozwanego do dobrowolnej spłaty zadłużenia, lecz pozwany zadłużenia nie spłacił.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 2 grudnia 2015 r. w sprawie VI Nc-e2289180/15 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacił stronie powodowej kwotę 1761,75 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 26 listopada 2015 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 630 zł tytułem kosztów procesu albo w tym terminie wniósł sprzeciw.

Sprzeciwem pozwany zaskarżył nakaz zapłaty z dnia 2 grudnia 2015 r. w sprawie VI Nc-e (...) Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w całości, zaprzeczając wszelkim okolicznościom wskazanym w pozwie, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanego kosztów procesu. W sprzeciwie pozwany podniósł zarzut nieistnienia zobowiązań po stronie pozwanego wobec nieudzielenia pożyczki.

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2016 r. w sprawie VI Nc-e2289180/15 Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie ze względu na skuteczne wniesienie sprzeciwu przez pozwanego przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej (art 505³⁶ § 1 k.p.c.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany Ł. P. zawarł w dniu 3 sierpnia 2015 r. z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki pieniężnej w formie pisemnej oznaczonej numerem (...). Na mocy tej umowy strona powodowa zobowiązała się udzielić pozwanemu pożyczki pieniężnej w kwocie 1100 zł, a pozwany zobowiązał się zwrócić pożyczkę zgodnie z harmonogramem spłat określonym umową w siedmiu ratach wraz z odsetkami umownymi w wysokości stałej stopy procentowej 9 % w stosunku rocznym. Pierwsza rata pożyczki w kwocie 235,99 zł miała być płatna do dnia 3 września 2015 r. Dodatkowo pozwany zobowiązał się zapłacić wraz z każdą ratą pożyczki opłatę administracyjną w wysokości 15 zł miesięcznie oraz jednorazową opłatę przygotowawczą w wysokości 390 zł, która rozdzielana była proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i uiszczana częściowo z każdą ratą w terminach spłat pożyczki. W przypadku opóźnienia w spłacie rat pożyczki strona powodowa uprawniona była do pojęcia działań upominawczo-windykacyjnych zgodnie ze wskazaną niżej kolejnością, których koszt każdorazowo ponosić miał pozwany w następującej wysokości: a) koszt przygotowania i wysyłki pierwszego monitu 25 zł, b) koszt przygotowania i wysyłki wezwania do zapłaty 49 zł, c) koszt przygotowania i wysyłki ostatecznego wezwania do zapłaty 49 zł, d) koszt przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego 75 zł. Pożyczkodawca mógł rozwiązać umowę z przyczyn leżących po stronie pożyczkobiorcy z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia w przypadku opóźnienia spłaty zadłużenia wynikającego z umowy przekraczającego 60 dni.

Dowody:

umowa pożyczki z dnia 3 sierpnia 2015 r. nr (...) k 34-39

pismo (...) S.A. z siedzibą w W. z dnia 31 lipca 2015 r.k. 40

dowód nadania przesyłki k. 41

harmonogram spłaty k. 42

Dnia 15 września 2015 r. (...) S.A. z siedzibą w W. ze względu na brak uregulowania zadłużenia przez pozwanego przekraczającego 10 dni sporządziła monit wzywający pozwanego do zapłaty kwoty 262,18 zł. w terminie do dnia 22 września 2015 r. W dniu 1 października 2015 r. ze względu na upływ 20 dni od dnia ostatecznego terminu spłaty raty sporządziła wezwanie do zapłaty kwoty 311,18 zł. Następnie w dniu 19 października sporządziła ostateczne wezwanie do zapłaty kwoty 360,18 zł. ze względu na upływ 30 dni od terminu spłaty raty pożyczki.

Dowody:

monit z dnia 15 września 2015 r. k. 43

wezwanie do zapłaty z dnia 1 października 2015 r. k. 44

ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 19 października 2015 r. k. 45

Pismem z dnia 4 listopada 2015 r. umowa pożyczki została rozwiązana przez powoda za dwutygodniowym wypowiedzeniem z uwagi na opóźnienie w spłacie zadłużenia z umowy przekraczającym 60 dni z dniem 18 listopada 2015 r.

Dowody:

wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 4 listopada 2015 r. wraz z potwierdzeniem nadania k. 46 -47

Zadłużenie pozwanego z tytułu umowy pożyczki na dzień wniesienia pozwu wynosi 1761,75 zł. Na powyższą kwotę składają się następujące należności: a) kwota 1100 zł stanowiąca sumę niespłaconych rat kapitałowych, b) kwota 28,75 zł skapitalizowanych odsetek umownych zwykłych w wysokości 9 % w stosunku rocznym obliczona od kwoty kapitału 1100 zł od dnia 4 sierpnia 2015 r. do dnia 18 listopada 2015 r. c) kwota 123 zł z tytułu kosztów przygotowania i wysyłki monitu, wezwania do zapłaty i ostatecznego wezwania do zapłaty, d) kwota 75 zł. z tytułu kosztów przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego, e) kwota 390 zł opłaty przygotowawczej, f) 45 zł opłaty administracyjnej.

Dowody:

umowa pożyczki z dnia 3 lipca 2015 r. nr (...) k 34-39

wezwanie do zapłaty z dnia 4 listopada 2015 r. k. 46

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 720 k.c., przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem.

Z kolei w myśl art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, przy czym za umowę o kredyt konsumencki uważa się między innymi umowę pożyczki.

Przy umowie pożyczki, głównymi świadczeniami stron są: po stronie pożyczkodawcy udostępnienie określonych środków finansowych do korzystania na określony okres czasu, a ze strony pożyczkobiorcy, zwrot tych środków. Umowa pożyczki została przy tym ukształtowana w kodeksie cywilnym w taki sposób, że co do zasady może być zarówno umową odpłatną, jak i nieodpłatną. W przypadku zawarcia przez strony odpłatnej umowy pożyczki, wynagrodzenie pożyczkodawcy winno być wyraźnie określone w umowie.

Zwyczajowo formę wynagrodzenia za korzystanie z cudzego kapitału stanowią odsetki, ewentualnie zapłata prowizji. Ustawodawca, aby przeciwdziałać ocenianemu negatywnie w świetle zasad współżycia społecznego zjawisku lichwy oraz aby chronić interesy słabszych uczestników obrotu gospodarczego, jakimi zazwyczaj są konsumenci, wprowadził przy tym do kodeksu cywilnego instytucję odsetek maksymalnych (art. 359 § 2 1 k.c.), których wysokość winna stanowić podstawowe odniesienie do oceny ekwiwalentności wysokości wynagrodzenia pożyczkodawcy ustalonego w umowie. Odsetki, obok prowizji za udzielenie pożyczki, stanowią wynagrodzenie pożyczkodawcy za korzystanie przez kredytobiorcę z jego środków finansowych.

Z przedłożonych w sprawie dokumentów wynikało, że dnia 3 sierpnia 2015 r. pozwany Ł. P. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę pożyczki pieniężnej w formie pisemnej oznaczonej numerem (...) (kredyt konsumencki). Na mocy tej umowy strona powodowa zobowiązała się udzielić pozwanemu pożyczki pieniężnej w kwocie 1100 zł, a pozwany zobowiązał się zwrócić pożyczkę zgodnie z harmonogramem spłat określonym umową w siedmiu ratach wraz z odsetkami umownymi w wysokości stałej stopy procentowej 9 % w stosunku rocznym. Dodatkowo pozwany zobowiązał się zapłacić wraz z każdą ratą pożyczki opłatę administracyjną w wysokości 15 zł miesięcznie oraz jednorazową opłatę przygotowawczą w wysokości 390 zł, która rozdzielana była proporcjonalnie do liczby rat pożyczki i uiszczana częściowo z każdą ratą w terminach spłat pożyczki. W przypadku opóźnienia w spłacie rat pożyczki strona powodowa uprawniona była do pojęcia działań upominawczo-windykacyjnych zgodnie ze wskazana niżej kolejnością, których koszt każdorazowo ponosić miał pozwany w następującej wysokości: a) koszt przygotowania i wysyłki pierwszego monitu 25 zł, b) koszt przygotowania i wysyłki wezwania do zapłaty 49 zł, c) koszt przygotowania i wysyłki ostatecznego wezwania do zapłaty 49 zł, d) koszt przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego 75 zł. Pismem z dnia 4 listopada 2015 r. umowa pożyczki została rozwiązana przez powoda za dwutygodniowym wypowiedzeniem z uwagi na opóźnienie w spłacie zadłużenia z umowy przekraczającym 60 dni z dniem 18 listopada 2015 r.

Dlatego też należało uznać, że pozwany zobowiązany był do zapłaty na rzecz strony powodowej kwoty 1761,75 zł. Na powyższą kwotę składają się następujące należności: a) kwota 1100 zł stanowiąca sumę niespłaconych rat kapitałowych, b) kwota 28,75 zł skapitalizowanych odsetek umownych zwykłych w wysokości 9 % w stosunku rocznym obliczona od kwoty kapitału 1100 zł od dnia 4 sierpnia 2015 r. do dnia 18 listopada 2015 r. c) kwota 123 zł z tytułu kosztów przygotowania i wysyłki monitu, wezwania do zapłaty i ostatecznego wezwania do zapłaty, d) kwota 75 zł. z tytułu kosztów przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego, e) kwota 390 zł opłaty przygotowawczej, f) 45 zł opłaty administracyjnej.

Mając na uwadze okoliczność, że pozwany nie wykazał aby spłacił należność wynikającą z zawartej umowy pożyczki należało na podstawie art.720 k.c., w zw. z art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2014 roku, poz. 1497 ze zm.) orzec jak w pkt. I sentencji wyroku.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu oparto na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika wynika z § 6 pkt. 3 w zw., z § 4 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (DzU z 2002 r. Nr 163 poz 1349).